

Kedves Zugligetiek!

Már majdnem három éve, hogy a Ti közvetítésekkel komoly segítség érkezett hozzánk. Nagyon sokat tudtunk segíteni ezáltal. Most újra szeretném igénybe venni a kapcsolatrendszereteket az alábbiak terjesztésére. Akinek még van szabad kapacitása, kérem, hogy segítsen ebben - akár csak annyival, hogy ajánlja másoknak is ezt a támogatási formát. Tényleg jó helyre kerül!

„TUDOM, KINEK SEGÍTEK” – céltámogatási rendszer Kárpátalján

BEMUTATKOZÓ. Popovicsné Palojtay Márta vagyok, a Kárpátaljai Egyházmegyei Karitás segély-koordinátora. 20 éve mentem ki Budapestről Kárpátaljára, hogy ott segítsek, ez alatt elég jól megismertem a helyi viszonyokat. 2015-ben, a krízis kitörésekor írtam egy segítségkérő levelet, ezután komoly támogatás érkezett hozzánk a háború és válság által sújtott emberek számára. Ekkor a Kárpátaljai Karitás keretében egy olyan hálózatot építettünk ki elkötelezett, segítőkész emberekből, ami szinte egész Kárpátalján rálátást ad nekünk arra, hogy pontosan hol, milyen segítségre van szükség – és megbízhatóan el is juttatja a rászorulóknak a támogatást.

Az akkor küldött segítség azonban mára majdnem teljesen elfogyott.
Pedig a szükség továbbra is igen nagy.

Bár Ukrajna már ritkábban szerepel a hírekben, a helyzet semmit nem javult, a folyamatos infláció mellett egyre kevésbé lehet megélni a *14 ezer forintnyi nyugdíjból* vagy pl. egy 28.000 forintos ápolónői vagy óvónői fizetésből. Tömegek vándorolnak ki, nem mernek gyereket vállalni, 2007 óta 14 millióról 7 millióra csökkent a gyermekkorúak száma Ukrajnában, a halandóság pedig a negyedik legmagasabb a világon. Az itt maradtak sokszor az alapvető orvosi ellátást sem tudják megfizetni,

gyógyszerek nélkül

maradnak, sok-sok ember

fűtés nélkül

, levágott gázvezetékekkel próbálja túlélni a telet. A magyarországihoz közelítő árszínvonalú élelmiszerek megvásárlása (pl. 1 liter dobozos tej 250-300 Ft, 1 kg cukor 180-200 Ft, 1 kg disznóhús 1100-1500 Ft) is egyre nagyobb gondot jelent a legtöbb családnak.

HA SZÍVESEN SEGÍTENE. Az az elvünk, hogy *az adományozó válassza ki, konkrétan miben*

szeretne segíteni , és a kapcsolatokat „rövidre zárva” helyben hasznosuljon a támogatás. Ezért összeállítottunk egy **menüt** , amit a következő oldalakon talál. Egészen konkrét célra, konkrét helyre segítünk eljuttatni a támogatást, hogy az adományozó abban segítsen, amit ő a legjobbnak lát. Így a helyi segítőkkel akár személyes kapcsolat is kialakulhat.

A mi szerepünk: - **összekötjük** a segíteni szándékozókat a szükséget szenvedőkkel

- **garantáljuk**, hogy a segítség valóban oda jut, ahová kell, és teljes mértékben felhasználásra kerül (folyamatosan kapcsolatban vagyunk a helyi felelőseinkkel és felügyeljük a rendszert)

- **biztosítjuk** az információt és a rendszeres visszajelzést

Ha Ön családjával, egyházközségével vagy egy baráti társasággal segíteni szeretne, kérjük, írjon nekünk a karpatalja.segitek@gmail.com címre, jelölje meg, mit választott az alábbi „menüből”, melyik témában segítene szívesen.

Mi pedig összekötjük Önöket azzal a helyi felelősünkkel (vagy esetenként közvetlenül a támogatottal), ahol éppen a leginkább szükség van az adott jellegű támogatásra, valamint megírjuk a támogatás konkrét módját.

A vállalás egy évre szól, utána tetszés szerint meghosszabbítható.

Még valami: Tárgyi adományokat nagyon nehezen – pl. gyógyszert egyáltalán nem, élelmiszert egy-két zacskón felül szinte lehetetlen áthozni a határon, a szállítási és egyéb költségekről nem is beszélve. Helyben viszont szinte minden kapható, ezért mindenképpen észszerűbb pénzadománnyal segíteni.

Íme tehát a menü! (A feltüntetett példákban a neveket megváltoztattuk).

1. „Dupla segítség”: Szociális munkák

A támogatást bér formájában adjuk át: ezzel úgy kap valaki segítséget, hogy közben valami társadalmilag hasznos tevékenységet folytat, erre a segítségre rendszeresen számíthat, és közben megőrzi emberi méltóságát, nem tunyul el. Így a havonta érkező támogatás „duplán” hasznosul: az egyes embert segítve, ugyanakkor a közösség javára használjuk fel.

Néhány korábbi példa erre:

v Gabika egy húsboltban dolgozott heti 7 nap napi 12-14 órát. (Nem ritka, hogy szinte rabszolgaként, pihenőnap nélkül dolgoztatnak itt embereket.) Nem hagyhatta ott a munkáját, mivel egyedül neveli a kislányát és a nyugdíjas édesanyját is neki kell támogatnia. De mikor torokrák gyanújával kórházba került és a műtét után hosszú kezelésre volt szükség, távollétében elbocsátották, már nem volt hová visszamennie. A Magyarországról kapott támogatásokból nemcsak a kórházi ellátásába tudtunk besegíteni, hanem a „dupla felhasználás elve” keretében olyan havi segítséget tudunk adni neki azóta is, ami legalább minimális szinten biztosítja a megélhetését, ő pedig olyan feladatokat lát el, amire a közösségnek nagy szüksége volt: segít a magatehetetlen idősök ellátásában illetve a segélycsomagok széthordásában és az adminisztrációban. Jól érzi magát, közösséget kapott, ahol támogató emberek veszik körül, testileg-lelkileg gyógyul, fejlődik.

v M.-ék nagyon küszködtek, a minimális szinten sem tudták fenntartani magukat. M.-nek viszont van gyógymasszőri képzettsége, masszázssra, gyógytornára sok idős vagy beteg embernek szüksége lenne, de nem tudnák megfizetni. M.-nek úgy adunk támogatást, hogy ő cserébe

masszírozza az erre szorulókat. Nagyon örül, hogy hasznossá teszi magát és közben fenn is tudja tartani a kisgyerekeit.

v Móninak három gyereke van, és mivel a legkisebb még csak egyéves, ráadásul egy náluk lakó idős rokont is ápol, ha lenne hová, se tudna elmenni dolgozni. Férje korábbi kisböltje a gazdasági krízis következtében ellehetetlenült, így aztán a család megélhetése is. Bár korábban mindig fenntartották magukat, most segítségre lett szükségük. Az ő szükségük találkozott egy másik fajta szükséggel. A kórház szülészeten fekvő kismamák nem kapnak segítséget a szoptatáshoz és többségük végül tápszerezni kényszerül a kisbabát. Móni azonban mindhárom gyermekét szoptatta és sokat tanult, olvasott a szoptatási nehézségekről. Az ő családja szükségleteit úgy tudtuk összehozni a szülészeten fekvő anyukák szükségleteivel, hogy Móni heti négy délután bejár oda és szoptatni tanítja az anyukákat (nagy sikerrel) – mi pedig úgy adjuk oda neki a havi támogatást, hogy ezt nem kell segélynek tekintenie, hanem érzi, hogy ő is tett érte valamit. A kórházban sokszor találkozik nagyon nehéz helyzetbe került családokkal – és most már ő maga is szervezi számukra a segítséget, szíven viseli a sorsukat. Így gyűrűzik tovább a küldött segítség hatása...

Látjuk, mennyire fontos , hogy akik a támogatást kapják, el ne veszítsék emberi méltóságukat, ne koldusokként, hanem a közösség számára fontos emberként tudjanak létezni, lehetőleg itthon maradva. A folyamatosan küldött – és így általunk folyamatosan adott – támogatások azt jelentik, hogy a teljes létbizonytalanságtól mentik meg ezeket a családokat, embereket, tudnak tervezni, kevésbé kényszerülnek a család szétszakítására, a külföldi munkára, és legalább egy egészen minimális szinten élni tudnak. Ugyanakkor azt is láttuk, hogy a közösségeket is dinamizálta ez a segítség.

Ennyibe kerül egy hónapra egy család boldogulása és a közösségért végzett munkája:

50.000 HUF – fizetés heti 40 órás munkavégzésért

20.000 HUF – a közterhek, hogy hivatalosan dolgozhasson

4900 Ft – A 7% a banki és szervezeti költségekre

Összesen: 74.900 HUF / hó

Félállások támogatását is szívesen fogadjuk! És olyan is van, hogy nincs szükség hivatalos állásra.

2. Egy család kiegészítő támogatása (1 évre)

Ez a támogatási forma azokat segíti, akiknek egyébként rendes munkájuk van, csak a fizetésük és az árak között létrejött hatalmas szakadék miatt egyszerűen képtelenek a bérből megélni. Amennyiben nem kapnak kiegészítő támogatást, az egyik vagy mindkét szülő külföldi munkára kényszerül, vagy vállalhatatlan körülmények közé kerül a család.

Példák:

v József mezőgazdasági szakemberként dolgozik, rendes munkája van, ahol hasznosnak érzi magát, csak épp a fizetése a felesége keresetével együtt sem elég arra, hogy a két apró gyereket eltartsák. Pedig nincsenek nagy igényeik, csak fűteni és enni szeretnének. De ha már gyógyszerre is szükség van, bajban vannak. A szükséges felújításokról már nem is beszélve... Az apa gondolkodik azon, hogy magára hagyja a családot és külföldön vállal munkát – de tudja, hogy ez hosszú távon a válással lenne egyenértékű, és a piciknek is nagyon hiányozna az apjuk.... Havi 20.000 HUF plusz jövedelem már megadná neki azt a biztonságot, hogy itthon maradhat anélkül, hogy ez veszélyeztetné a család alapvető ellátását.

v Klári laborvezető főorvos. A megemelt fizetése kb. 30.000 HUF, a férje ennél kevesebbet keresett egy kereskedelmi cégnél. Tavaly novemberben egyáltalán nem fűtöttek, de így se tudtak annyit spórolni, hogy a decemberi fűtésszámlát kifizessék, és a férjnek ott kellett hagyni a családját és külföldön vállalt munkát.

A külföldi munkáról nagyon sokan meséltek már nekem: többnyire jóval kevesebbet kapnak, mint amit ígértek nekik, a „legalja” munkákat végzik diplomával is, és gyakran lehetetlen körülmények között laknak (pl. a 3 műszakban dolgozó barátnőm Csehországban egy lakás konyhájában kapott egy ágyat, ugyanott egy idegen férfi is, és a konyhát mások közben éjjel-nappal használták, aludni sem tudott.) Az „ukrán vendégmunkás” kiszolgáltatott helyzetében lényegében a mai kor rabszolgájává vált...

A támogatás módja:

Havi fix (tetszőleges) összeget vállal a támogató 1 évre, melyet helyi felelősünk továbbít, ugyanő gondoskodik a visszajelzésekről. Az aláírt átvételi elismervényeket és a család visszajelzéseit 6 havonta eljuttatjuk a támogatónak.

3. Gyógyszer, Pelenka, Élelem, Fűtés

Itt a klasszikus értelemben vett segélyekről van szó, leginkább azok számára, akik már nem képesek segíteni magukon – idősek, betegek, gyerekek. (A családok segítésére inkább az első 2 lehetőséget ajánljuk, de ők is „beleférnek” ebbe a lehetőségbe is). Saját tapasztalatból is tudjuk, hogy pl. egy idős, beteg ember pelenkájára nem elég a 14.000 forintnyi nyugdíja. (És akkor a megélhetési költségeiről és a gyógyszereiről még nem is beszéltünk). Alapvetően egy kárpátaljai nyugdíjas, ha nem kap külső segítséget, választhat, hogy fűt, eszik, vagy gyógyszert vesz...

Ebben a projektben azt ajánljuk, hogy „csomagban” segítsenek: egy konkrét településre havi X összeget küldjenek egy éven keresztül, ebből a helyi felelősünk, aki tisztában van azzal, az ő hálózatában kinek mire van szüksége, megvásárolja és házhoz viszi a szükséges dolgokat. *Ez sokszor szó szerint életmentő segítség*

2015-ben jelentős támogatások érkeztek ezeknek a szükségeknek a fedezésére, és sikerült is komolyan felmérni az embereket és megszervezni a segítség kiosztását. Ez a támogatás mára majdnem teljesen elfogyott, és nagyon nehéz a felelőseinknek azzal szembesülni, hogy már nem tudnak segítséget adni – miközben a helyzet csöppet sem javult, sőt...

Egyik felelősünk például a következő kérés-csomagot küldte nekem:

v „Anettának 3 gyereke van, férje tüdőbeteg, neki meg többféle betegsége is van /máj- és veseelégtelenség, hasnyálmirigy/. Mivel nincs állami gyógyszer-támogatás, férje alkalmi munkás fizetése rámenne a gyógyszerekre, a gyerekeket pedig etetni kell és iskolába kell járatni. Ezért sokszor nem veszik meg a szükséges gyógyszert. A helyi karitás 6 hónapja támogatja a családot és segít megvenni a gyógyszereket. Még legalább 20-an vannak, akiknek meg kellene vennünk a gyógyszert...

v Anna néni 9 unokájával, 2 menyével és 1 fiával él. Nincsenek nagy igényei, nagyon szorgosak, sokat segítenek a templom körül. A bevételük olyan kevés, hogy ha melegedni akarnak, akkor nem ehetnek. Minden pénzük a gyerekek iskoláztatására és tüzelőre megy. Több mint 1 éve támogatjuk Anna néni családját élelmiszerrel. Nem szeretnénk, ha a család éhezne.

v Marianna 2 kis gyermek édesanyja, a harmadik babával várandós. A férje katonaköteles, ezért nem tud kiutazni külföldre, hogy a család egy kicsit jobban éljen. És akármikor elvihetik a háborúba. Mivel nincs saját házuk, ezért kénytelenek albérletben lakni. 6 hónapja támogatjuk a családot, segítünk a rezsi kifizetésében. Nagyon igyekvő kis család, segítenek a karitásház körül és nem szeretnénk, hogy az édesapa elutazzon, ezért nagy szükség van a segítségre.”

Nemrég ijedt tekintettel jött hozzám is az egyik 80 éves néni: „Mártika, igaz az, hogy nem lesz többet gyógyszer?”

A helyi felelőseink szeretnék egy olyan közösséget találni (vagy akár baráti kapcsolatot teremteni), amelyik **egy évre** vállalja, hogy finanszírozza ezt a fajta segítséget – *a gyógyszer, az élelmiszer-csomagok, a felnőtt- vagy gyerekpelenka és a tűzifa*

árát.

Ha Ön ebben a formában segítene, mi összekötjük Önt egy csoportunkkal, ahol hiányzik az anyagi forrás a korábban már sikeresen végzett program folytatásához. Nagy szükség van erre!

4. Magyarországon tanuló gyerekek ösztöndíja

Sok olyan (nagy)család van Kárpátalján, akinek a nagyobb gyerekei közül egy-kettő **Magyarországon tanul**

. Ennek több oka lehet: a minden ukrainai felsőoktatásba jelentkező számára kötelező anyanyelvi szintű ukrán vizsga (nem lusták ezek a gyerekek, csak az ukrán tananyag teljesen alkalmatlan a nyelv elsajátítására, ezt a saját gyerekeimen is látom), aztán az, hogy viszonylag kevés szakon lehet magyarul tanulni, vagy a színvonal-beli különbségek, a korrupció stb.

Mindenesetre ezek a fiatalok Magyarországon, magyar nyelven akartak továbbtanulni – ami viszont komolyan próbára teszi, időnként egyenesen lehetetlen helyzetbe hozza a szülőket, vagy arra kényszeríti, hogy az apuka a családot magára hagyva Nyugat-Európában vállaljon munkát. (Amivel ráadásul az itthon végzett értékes munkáját elveszíti a helyi közösség – ahogy erre jó pár példát láttunk.)

Aki szívesen segítene ezeknek a családoknak, az sokat tenne azzal, ha **havi** (akár kisebb) összeggel hozzájárulna ezeknek a fiataloknak a

megélhetési költségeihez

. Ezek a gyerekek igazán szerényen élnek – az alapvető élelmiszerekről, az időnkénti hazautazás költségeiről, kollégiumi díjakról van szó. Fájdalmas például, amikor hosszú ideig azért nem tudnak hazajönni, mert a szülők nem tudják kifizetni az útiköltséget – és így olyan hétvégi magyar közösségi programokról is lemaradnak, ahol számítanánk a segítségükre, megszerzett tudásukra.

Rendes családok rendes gyerekei ők, akik mindenképpen hasznos tagjai lesznek a magyar

közösségnek – akár visszajönnek Kárpátaljára, akár Magyarországon maradnak. De jó lenne, ha az itthon élő, sokat küszködő közösségben is tevékenyek maradhatnának.

A támogatást nem örökre: **egy évre vállalná fel egy-egy támogató**. Ezután mi összekötnénk a támogatót az illető fiatallal, és a segítséget már közvetlenül nekik kellene utalni (úgyis kötelező volt nekik a számlanyitás Magyarországon a beiratkozáshoz).

A fiatalok pedig azt vállalják, hogy időről-időre (legalább félévente) beszámolnak a támogatónak a tanulmányaik alakulásáról, valamint, hogy **félévente legalább egy kárpátaljai közösségi program megszervezésében és lebonyolításában részt vesznek** – az otthoni közösségek erősítésére.

Ez a támogatás nemcsak nekik, hanem még inkább a családjuknak jelent óriási segítséget, ugyanakkor az egész kárpátaljai magyar közösségnek is.

5. Megoldok egy problémát

Egyalkalmas támogatás egy konkrét család konkrét problémájára: pl. veszek nekik egy mosógépet, hűtőszekrényt stb.

Helyi felelőseink jelzik nekünk, amikor valahol baj van: pl. egy sokat javítgatott, de végleg tönkrement hűtőszekrény helyett nem lehet egy 14 ezer forintos nyugdíjból új készülékre gyűjteni...

Ilyen támogatásra is volt már példa a (sajnos mára elfogyott) magyarországi támogatások segítségével. Látni kellett volna azt az örömet, amit

v egy mosógép jelentett a többgyerekes családnak,

v vagy a járni alig tudó idős néni boldogságát, amikor bevezették hozzá a vizet egy motor segítségével, hogy ne kelljen az utcai kútról vödörrel behordania,

v vagy a kicsit fogyatékos fiú dicsekvését, hogyan keresi meg a mindennapi kenyérre valót a motoros fűkaszával, amit meg tudunk venni neki.

v Akár egy pár cipő megvásárlása is nagy megkönnyebbülés egy arra rászoruló családnak, gyerekeknek.

v Egy felfekvés elleni matrac sok szenvedéstől megment egy fekvőbeteg.

Aki ilyen formában szeretne segíteni, az megteheti ezt egy **egyszeri adomány** formájában. Kérjük, a megadott email címre írja meg, kb. milyen összeget szánna erre – illetve **írhat nekünk és mi információt küldünk egy konkrét helyzetről, ahol segítségre van szükség.**

6. Pszichoszociális támogatás

Ez a program hozzáférhetővé teszi a rászorulóknak részére a mentálhigiénés hétvégéken való részvételt, illetve a pszichológiai konzultációk ingyenes igénybe vételét.

Sokszor látjuk, hogy a szegénységnek nem mindig csak anyagi oka van – *a tanult tehetetlenségben való megmaradás, a saját belső erőforrások hiánya is gyakran okozója a nyomorúságnak.*

És

sok olyan helyzettel is találkozunk, ahol a belső, lelki nyomorúság jobban fáj, mint az anyagiak hiánya.

Mentálhigiénés szakembereink, pszichológus munkatársaink rendszeresen tartanak terápiás hétvégéket illetve egyéni kíséréssel is próbálnak segíteni. Nagyon szép eredményeket értek el: sokan talpra tudtak már állni és ez végeredményben az egész családjukra kihatott.

A hétvégék, tematikus napok szállás- és ellátási illetve útiköltségeit még úgy sem tudják ezek az emberek kifizetni, hogy szakembereink többnyire önkéntesen, fizetség nélkül tartják meg ezeket az alkalmakat.

Nagyon fontosnak tartjuk ezt a területet, mert hosszú távú segítségnek bizonyul az ilyen jellegű segítség.

7. Méltósággal az öregségben

A program az egyedülálló, ellátásra szoruló idősök gondozását segíti.

Kevés helyzet rázza meg annyira a felelőseinket, mint amikor magukra hagyott idősekre találnak rá embertelen körülmények között, akik gyakran fűtés nélkül, éhezve, a saját ürülékükben fekszenek, időnként tele olyan sebekkel, amikre még ránézni is nehéz.

Nagyon szeretnénk megoldani ezeknek az embereknek a napi gondozását. *A támogatás részben az ő szükségleteiket (étel, fűtés, kötszer, gyógyszer) fedezi, részint egy gondozó béréhez járul hozzá* (aki így – az 1. Menüpontban leírtak szerint – még munkát is kap és eltartja a családját).

Havi 15.000 Ft hozzájárulás már lehetővé teszi egy idős ember alapvető házi ellátását.

8. Jelenlét a romatelepeken

Munkatársaink, önkénteseink mintegy 20 éve vannak jelen a romatelepeken. Sok helyen *ingyen konyhát*

nyitottunk, délutáni programok vannak a gyerekek számára, ahol próbálják őket *megtanítani olvasni*

, hiszen a szülők, nagyszülők döntő többsége írástudatlan. (Gyakori jelenet fizetésnapkor, hogy a romák a bankautomaták előtt álldogálnak és ha arra járunk, megszólítanak akár ismeretlenül is, hogy nem tudnánk-e kivenni a pénzüket, mert nem tudják elolvasni, mi van odaírva. Ilyenkor persze segítünk, de hosszú távon mégiscsak az lenne jobb, ha megszűnne a kiszolgáltatottságuk).

Hosszú évek tapasztalatából azt szűrték le a terepen dolgozó munkatársaink, hogy *egyedül a szinte állandó jelenlét az, ami segít.*

Tanítják őket a kert megművelésére, kisebb állatok tartására, a befőzésre, alapvető egészségügyi és higiénia ismeretekre, természetes családtervezésre, elviszik a gyerekeket (és néha a felnőtteket is!) kirándulni stb. A támogatást egyrészt arra kérjük, hogy tudjunk még néhány embert fizetni, aki napi szinten jelen tud lenni közöttük, akik tanulnak a gyerekekkel stb. Másrészt a tanszerek, gyógyszerek stb. kapcsán is szükség van anyagiakra.

9. „Mondják meg helyben!”

Ez **szabadon felhasználható támogatást** jelent – a támogató nem szabja meg, mire fordítsuk, amit küld: mi oda irányítjuk az ilyen segítséget a többi 8 terület közül,

ahol éppen a legnagyobb hiány van

. Helyi felelőseinkkel folyamatosan kapcsolatban vagyunk, és állandóan érkeznek is a jelzéseik,

mi mindenre van szükség. Sajnos, jelen pillanatban csak a helyzetek egy részében tudunk segíteni, és a jelenlegi állás szerint két hónapon belül végképp elfogy a támogatás, ami az egész segítő rendszer megszűnésével fenyeget.

Nagyon szeretnénk, ha folytatni tudnánk ezt a munkát, még akkor is, ha emberileg nagyon megterhelő ez sokszor – de látjuk, milyen kétségbeesett helyzetben vannak sokszor az emberek, és tudjuk – ahogy sokan meg is fogalmazták – hogy nem számíthatnak más segítségre.

+1: Segítem a segítőket

A mi tőkénk a bizalom, és az önkénteseink odaadó lelkesedése. Ők viszont sokszor maguk is nehéz körülmények között élnek. Renget munkát végeznek, és olyan jó lenne néha meghívni őket egy ebédre! Olyan jó lenne biztosítani az alapvető feltételeket – hogy legyen egy rendesen működő számítógép vagy egy nyomtató...

Akár néha valamilyen támogatásban részesíteni őket is – hiszen maguk sem bővelkednek, sokszor valójában a rászorulóknak közé tartoznak (van, hogy anyagi okok miatt nincs fürdőszoba a házukban, hogy nem futja egy fogorvosi kezelésre stb.)

Amennyiben valaki felvállalná a támogatás bármely formáját akár egyénileg, akár a közösségével együtt, kérjük, hogy jelentkezzen a következő e-mailen: karpatalja.segitek@gmail.com

Jelölje meg, melyik programot szeretné támogatni, és mi az a havi összeg vagy egyszeri támogatás, amit erre szán. A munkatársam segítségével a lehető leghamarabb válaszolunk!

Ha jónak látja, ismerősi között is terjessze felhívásunkat! Köszönjük!

Költségek - Számunkra nagyon fontos, hogy *a támogatások közvetlenül a rászorulókat segítsék* és ne eméssze fel maga a szervezet.

Persze vannak *banki költségeink,*
telefont, benzint és egyéb kiadásokat

is fizetnünk kell, de igyekszünk a lehető legalacsonyabban tartani a működési költségeket. Az eddigi gyakorlatunk azt mutatja, hogy ezt mind ki tudjuk hozni

7% -ból

. (Összehasonlításképpen: ismert, nagy nemzetközi segélyszervezetek a gyűjtött támogatások 40-70 %-át fordítják a saját működésükre.) Ezért azt szeretnénk kérni, hogy *a tervezett támogatáson felül ennyi kezelési költséget tegyenek hozzá az adományhoz*. Tehát pl. 10.000 Ft támogatásnál 10.700 Ft-ot utaljanak. Megígérjük, hogy a 700 Ft-ból minden költséget megoldunk és a 10.000 Ft teljes egészében eljut a támogatott szükségleteire. Ebben a formában a címletezés is megoldott, nem kell (Ukrajnában beválthatatlan) fémpénzekkel foglalkozni a banki költségek levonása után. Köszönjük!